

linger, men bør på den anden side have samme adgang som efter den gældende lovs § 14 til at få pension af filmfonden.

Bestemmelserne i stk. 1, 2, 4-7 og 9 er uændrede i forhold til biografloven af 1938 som ændret ved lov af 11. juni 1959.

Til stk. 3. Ikke få bevillingshavere har tidligere i en årrække virket som godkendte ledere for institutionsbiografer, kommunale biografer eller biografer, hvis drift ikke har kunnet forestås af den personlige bevillingshaver selv. Man har fundet det naturligt, at indtil 5 år af ledertiden skal give bevillingshaveren anciennitet efter bestemmelsen i stk. 1, der betinger hans enkes ret til filmfondspension af, at han har haft bevilling i mindst 10 år. Stk. 3 er udformet i overensstemmelse hermed, idet det yderligere foreslås, at indtil 5 års lederanciennitet skal godskrives en bevillingshaver i relation til bestemmelsen i stk. 2, efter hvilken enkepension ydes med et højere beløb, hvis bevillingshaveren har drevet biograf i mindst 15 år.

Til stk. 8. Bestemmelsen, der er ny, gør de i tjenestemandsløven indeholdte regler om enkepension til fraseparerede og fraskilte hustruer og deling af enkepension mellem en enke og en eller flere fraskilte hustruer eller mellem flere fraskilte hustruer indbyrdes anvendelige på de her omhandlede pensioner af filmfonden.

Til § 14.

Den seneste tids udvikling inden for detailhandelen har gjort større forretningsforetagender såvel i hovedstadsområdet som i provinsen interesserede i at skaffe sig rådighed over velbeliggende lokaler, der vil kunne indrettes til selvbetjeningsbutikker. Denne udvikling udgør en fare for bevillingshavere, der driver biograf fra lejede lokaler uden at være sikrede mod opsigelse fra husejernes side; biograflokaler vil nemlig hyppigt være både velbeliggende fra et forretningsmæssigt synspunkt og af en sådan størrelse, at de relativt let vil kunne omdannes til butiklokaler. Den foreslåede bestemmelse, som er ny, giver på denne baggrund ministeren adgang til med finansudvalgets tilslutning at tillægge en bevillingshaver, der har haft bevilling i mindst 10 år, og som har måttet opgive sin bevilling, fordi lejemålet til biografen mod hans ønske bringes til ophør, en understøttelse af filmfonden. Bestemmelsen åbner også mulighed for ydelse af understøttelse til enken efter en sådan bevillingshaver. I modsætning til hvad der gælder for så vidt angår de i § 13 omhandlede enkepensioner, vil der efter forslaget § 14 aldrig kunne gøres krav på understøttelse. Det forudsættes, at ministeren i det enkelte tilfælde

lader en ansøgers økonomiske forhold og omstændighederne ved bevillingens opgivelse nøje undersøge, før han tager stilling til, om finansudvalgets tilslutning skal søges. Understøttelserne tænkes fastsat efter de i § 13 angivne principper for beregning af enkepension, og der kan ved fastsættelsen af deres størrelse tages hensyn til, om ansøgeren har forsørgelsespligt over for børn.

Kapitel 3.

Kapitlet indeholder bestemmelserne om filmudlejning.

Til § 15.

Efter den gældende lovgivning kræves der ikke næringsbrev eller anden offentlig tilladelse for at virke som filmudlejer, men personer eller selskaber, der driver virksomhed med udlejning af film, skal efter biograflovens § 16 opfylde de betingelser, der i næringsloven stilles for at få næringsbrev.

Under hensyn til den nære sammenhæng, der på dette område er mellem biograflovens og næringslovens regler, har man fundet det rigtigt at foreslå, at virksomhed med filmudlejning fremtidig gøres afhængig af en af ministeren for kulturelle anliggender meddelt tilladelse, som imidlertid skal gives til de personer og selskaber, som opfylder lovens betingelser. Ministeriet vil herved kunne få en i sig selv ønskelig indsigt med filmudlejningsvirksomheden, som man hidtil har måttet savne.

Betingelserne, der skal opfyldes, for at få tilladelse til at drive virksomhed med udlejning af film, svarer til betingelserne i den gældende lovs § 16, dog at kravet om dansk indfødsret er opgivet. Dispensationsadgangen er endvidere indskrænket til alene at gælde tilfælde, hvor virksomheden udøves af selskaber.

Til § 16.

I den gældende lovs § 17, stk. 1, er det bestemt, at danske film ikke må udlejes af herværende filialer af eller agenter for udenlandske produktions-selskaber, men kun af vedkommende producent selv eller statens filmcentral eller selvstændige danske udlejere. I motiverne til den gældende lov udtales det om denne bestemmelse, at erfaringen har vist, at udlejningsselskaberne og produktions-selskaberne ofte over for bevillingshaverne stiller som betingelse for udleje af en dansk film, at der aftages en eller flere udenlandske film, som bevillingshaveren ellers ikke vil aftage. Denne fremgangsmåde over for bevillingshaverne, som let fører til en kvalitetsforringelse af de udenlandske films niveau, har man ønsket at modvirke ved den pågældende bestemmelse. Da det forekom, at udlej-